

18

Исак Ангел се ожени за дъщерята на венгерския крал Бела и като зестра получи българските градове завладянни от венгрите, Асен и Петър разбраха, че няма вече какво да се чака и че е дошъл часът с дързост и сила да освободят България. Трябаше никакъв предлог. Идвамата братя заминаха за Кипсела, любимото летовище на Василевса, за да предадат установеното число от сто коня данък, който бяха длъжни да предават всяка година на ромейската власт. Но този път те нямаше вече само да дават, но и да искат. Тя щаша да искат нещо, което една ли щаха да получат. ~~и предлогът~~ ^и можеше да стане добър повод за непокорство и бунт. Щаха да ~~некоиш~~ ^и да ги считат като равностойни на ромейските прониари, с право да служат в ромейската войска. И още нещо – да им се даде във владение едно спорно място в Стара планина. Придружаваха ги княз Белота, боляра Сеслав и Добромир Храбър. А куманския вожд Коча се върна зад Истъра, за да преговаря с останалите главатари каква помощ биха могли да дадат в случай на бунт.

Когато се простиша с майка си и протегнаха ръка към конете, Тодор и Асен се озвърнаха:

– Но где е Ицо?

Един бял жребец изтрополя по камъните. Момчето се бе приготвило за път.

– И аз ще дойда!

Напразно го увещаваха да остане в къщи. Ицо упорито клатеше глава. Ако не го вземат, той ще ги следи отдалече и пак ще дойде. Тогава Асен го погледна дълбоко в очите. ~~Една~~ Гънка сечеше челото му на две.

– Ако не се върнем – това може да се случи – кой ще ни замести? Кой ще продължи делото?

Иваница разбра и наведе очи.

Към залез слънце дружината спря при най-главната кре-